

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/50/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6320010157
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6320010157.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., v trestnej veci obžalovaného R. B., stíhaného pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 12. apríla 2022 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/60/2020 zo dňa 04.03.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného R. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/60/2020 zo dňa 04.03.2021 bol obžalovaný R. B. uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 01.12.2019 v doposiaľ bližšie nezistenom čase od 20.00 h do 21.27 h v obci B. vošiel cez samostatné neuzamknuté vchodové dvere pod vplyvom alkoholu so sekerou v ruke do ľavej časti rodinného dvojdomu na adrese K. XX/XX z pohľadu od cesty, ktorého vlastníkami a užívateľmi celého dvojdomu sú poškodení R. W. a V. W. a manželka poškodeného L. B. a ďalšími užívateľmi dcéry poškodených W. W., R. W. s druhom a s maloletými deťmi. Obžalovaný v chodbe poškodil drevenú skrinku, vyvalil z pántov dvere vedúce do kuchyne a následne sa vyhrážal poškodenému R. W. zabitím, čo u neho vzbudilo dôvodnú obavu a jeho život. Poškodení R. W. a V. W. ako aj R. W. obžalovaného opakovane vyzývali, aby opustil ich časť domu. Následne si obžalovaný a R. W. vulgárne nadávali, vzájomne sa napádali, pričom došlo k poškodeniu zariadenia kuchyne. Poškodení sa snažili vytrhnúť obžalovanému sekeru z ruky, pričom poškodený R. W. utrpel tržné nešpecifikované poranenie predlaktia a poškodená V. W. ,

v dôsledku úderu poriskom sekery do tváre nešpecifikované poranenie hlavy s dosiaľ nezistenou dĺžkou PN, načo po výzve svojej manželky L. B. obžalovaný opustil obydlie poškodených.

Za to mu súd podľa § 194 ods. 2, § 41 ods. 1, § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, 4, § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere jeden a pol roka nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložil obžalovanému trest prepadnutia veci - sekery s dreveným poriskom.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodeným R. W. a V. W., obaja bytom B., K. XX/XX, škodu vo výške 55,- Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodených R. W. a V. W. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení zhlásil odvolanie obžalovaný R. B., a to proti výroku o vine, treste a náhrade škody. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že obžalovaný opätovne poukazuje na skutočnosť, že skutky, ktoré sú mu kladené za vinu, nespáchal. Popiera, že by sa dobíjal do časti domu, v ktorej býva jeho švagor R. W. a že by sekerou rozbil dvere a zariadenie domu, v ktorom býva jeho švagor. Tak isto nie je pravdou, že by sa vyhrážal poškodeným R. W. a jeho žene zabitím a spôsobil im zranenie. Poškodení ho krivo obvinili, že im spôsobil zranenia, ktoré vznikli u nich po autonehode, ktorú mali pred udalosťou. Práve obžalovaný s manželkou pomáhal poškodeným a ošetrovali R. W. a V. Markusovú. Obžalovaný má za to, že jeho švagor so svojou ženou si to vymysleli, pričom dôvod, pre ktorý to urobili, mu nie je známy. Svojím konaním len bránil svoju manželku L. B., ktorej vylepil R. W. facku. Konanie jeho švagra R. W. ho nahnevalo a preto mu dal úder do tváre. Navrhol predvolať a vypočuť svedka V. K., bytom B., avšak súd tohto svedka nepredvolal a práve táto osoba by potvrdila, že R. W. s V. W. utrpeli pri autonehode zranenia. Teda zranenia majú pôvod z autonehody a nie z toho, že by ich obžalovaný napadol. Obhajoba poukazuje na to, že celé toto konanie je voči obžalovanému vykonštruované zo strany poškodených. Z uvedeného dôvodu obžalovaný má psychické problémy, lieči sa ako psychiatrický pacient u psychiatra. Preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a rozhodol vo veci sám tak, že obžalovaného podľa § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby oslobodí.

Odvolanie podal aj samotný obžalovaný, písané vlastnou rukou, pričom duplicitne požiadal o zrušenie rozsudku a oslobodenie spod obžaloby v jeho trestnej veci. Súčasne požiadal o opätovné prešetrenie dokazovania, ďalej sa venoval rozboru skutkového deja a vykonávaniu dokazovania, vrátane záverov súdneho znalca vo vzťahu k zámerným klamstvám a pomstychtivosti R. W.. Tak isto požiadal žalobou o odškodnenie voči R. W., pričom poukázal na osobu R. W. a ich osobné vzťahy. Súčasne spochybnil vierohodnosť výpovede poškodených W.. Tak isto opísal svoj zdravotný stav na mieste činu a v neposlednej rade rozoberal aj osobné rodinné problémy.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Poškodený na verejnom zasadnutí uviedol, že k veci už nemá čo dodať, trvá na svojej výpovedi, hovoril pravdu.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že by chcel, aby bolo rozhodnuté tak, že je nevinný a chce byť spod obžaloby oslobodený.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného R. B. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že prvostupňový súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu, aby mohol vo veci kvalifikovane rozhodnúť. Tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. súd vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých

skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za účelové alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, akým spôsobom sa súd vysporiadal s jednotlivými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní, predovšetkým s výpoveďami poškodených, ako aj ich dcéry R. W., ktorí potvrdili, že obžalovaného vyzývali na opustenie ich domu, čo však nespravil. Následne sa obžalovaný s poškodeným začali vzájomne napádať, naťahovať o sekeru, pričom došlo k poraneniu predlaktia poškodeného. Zo záverov súdneho znalca z odvetvia traumatológie vyplynulo, že utrpené zranenia poškodeného boli povrchové, nedošlo k seknutiu sekerou do ruky poškodeného. Obžalovanému sa snažila sekeru vytrhnúť aj poškodená V. W., pri tomto zápase ju obžalovaný udrel poriskom sekery do hlavy. Ďalej mal súd preukázané zo záverov súdneho znalca, ktorého vypočul na hlavnom pojednávaní, že nebolo preukázané, že by poškodená v dôsledku tohto úderu utrpela otras mozgu alebo zlomeninu nosa. Súčasne prvostupňový súd nemal preukázané, že by predmetné zranenia, ktoré utrpeli obaja poškodení, boli v dôsledku ich rannej autonehody. Z výpovede svedka npráp. W. I. - policajta, ktorý prišiel na miesto činu a ktorý potvrdil, že obžalovaný bol do pol pása vyzlečený, mal na tele krv, pričom tá krv nebola jeho. Všimol si aj zranenie poškodenej, ktorá mala na hlave niečo červené, nejaké buchnutie a toto buchnutie podľa neho bolo čerstvé. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný spochybňoval výpovede poškodených, súd vyhodnocoval aj vierohodnosť výpovedí poškodených na jednej strane, ako aj vierohodnosť výpovede samotného obžalovaného. Pri vyhodnotení dôkazov prvostupňový súd správne dospel k záveru, že výpoveď obžalovaného je nevierohodná a účelová v snahe vyvinieť sa z trestnej zodpovednosti. Ako pravdivú považoval prvostupňový súd výpoveď svedkyne L. B. v tom, že predtým, ako došlo ku konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným, jej brat poškodený R. W. ju napadol. Táto skutočnosť bola vlastne impulzom, aby obžalovaný vtrhol do domu poškodeného spolu so sekerou v ruke. V chodbe poškodil skrinku, následne vyvalil dvere do kuchyne, pričom sa vyhrážal poškodenému, že ho zabije. Obžalovaný bol v tom čase pod vplyvom alkoholu a mal v ruke sekeru zvanú kálačku, takže súd uveril výpovedi poškodeného, že toto konanie obžalovaného vzbudilo u neho dôvodnú obavu o jeho život. To, že sa obžalovaný vyhrážal poškodenému, potvrdili aj prítomné svedkyne poškodená V. W. a jej dcéra R. W.. K spochybneniu samotnej výpovede obžalovaného prispeli rozpory v jeho výpovediach ako v prípravnom konaní, tak aj na hlavnom pojednávaní a rozpory vo výpovedi jeho manželky svedkyne L. B., ako aj závery znaleckého posudku znalca z odvetvia psychiatria. V prípravnom konaní obžalovaný po vznesení obvinenia uviedol, že vošiel do domu poškodených so sekerou v ruke, túto sekeru mal držať za obuch vedľa svojho tela. Vzatie sekery odôvodňoval tým, že predtým mal konflikt s poškodeným a poškodený držal v ruke nôž. Na hlavnom pojednávaní však uviedol, že keď vošiel do domu poškodeného, nemal v ruke žiadnu sekeru, naopak tvrdil, že poškodený mal v ruke nôž, potom neskoršie zas uviedol, že mal v ruke nôž aj sekeru. Svedkyňa L. B. - manželka obžalovaného v prípravnom konaní zase uviedla, že obžalovaný vošiel do domu poškodeného so sekerou, na hlavnom pojednávaní si už však na tieto skutočnosti nepamätala. V tomto smere prvostupňový súd správne vyhodnotil vierohodnosť výpovede obžalovaného, ako aj výpovede samotných poškodených (strana 9 až 10 napadnutého rozsudku). Vzhľadom na dôkaznú situáciu potom ani odvolací súd nemal pochybnosti o ustálenom skutkovom stave tak, ako ho prvostupňový súd uviedol v skutkovej vete napadnutého rozsudku, pričom konanie obžalovaného po právnej stránke kvalifikoval ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zák. spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Tr. zák. V tomto smere aj odvolací súd musel vyhodnotiť obhajobu obžalovaného ako účelovú, ktorá ho mala zbaviť trestnej zodpovednosti alebo túto znížiť na minimum, vzhľadom na ustálený skutkový stav a vykonané dôkazy.

Prvostupňový súd nepochybil ani pri ukladaní trestu obžalovanému, pri jeho ukladaní prihliadol ku všetkým skutočnostiam, na ktoré bol povinný podľa zákona prihliadnúť. Správne vyhodnotil osobu obžalovaného, ako aj možnosti jeho nápravy a pomery. V osobe obžalovaného je potrebné vidieť občana, ktorý bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný, pričom v štyroch prípadoch sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Správne tak isto konštatoval, že obžalovaný sa predmetných trestných činov dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. OT/34/2019. Pri hodnotení osoby obžalovaného potom priznal obžalovanému dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h), m) Tr. zák., teda že obžalovaný sa dopustil viacerých trestných činov a bol v minulosti súdom trestaný. Z uvedeného dôvodu v zmysle § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. musel prvostupňový súd zvýšiť dolnú hranicu o jednu tretinu a obžalovanému mohol uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí upravenej trestnej sadzby od 28 mesiacov až do 5 rokov. V tejto súvislosti však prvostupňový súd

správne prihliadal aj na okolnosti daného prípadu a osobu obžalovaného, pričom vzal do úvahy aj tú skutočnosť, že obžalovaný ako aj poškodený boli značne pod vplyvom alkoholu a že konanie poškodeného v prvopočiatku konfliktu bolo tým impulzom, ktorý vyvolal následné konanie obžalovaného. Z uvedeného dôvodu potom vzhľadom aj k následku konania obžalovaného, prvostupňový súd správne dospel k záveru, že obžalovanému je možné uložiť aj nižší trest odňatia slobody, a to podľa ustanovenia § 39 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák., a to pod dolnú hranicu zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 1 a pol roka. Keďže obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. Takto uložený trest považuje aj odvolací súd za dostatočný a primeraný, ktorý zohľadňuje zákonné podmienky pre individuálnu a generálnu prevenciu.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, aj v tomto prípade prvostupňový súd nepochybil a poškodeným priznal len finančnú čiastku vo výške 55,- Eur a so zvyškom nároku na náhradu škody poškodených odkázal na civilný proces. Súd tak urobil preto, že dokazovanie ohľadne rozhodnutia o charaktere zranení poškodených a ich závažnosti presahuje účel tohto trestného konania.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za takéhoto stavu, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného R. B. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.